

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๓๑๑๑/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๕๒/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๑๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความแพ่ง

ระหว่าง	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ซโย จำกัด		โจทก์
	นายนิวัฒน์ พลอยเขียว	ที่ ๑	
	นายสมยศ ชนะโชติ	ที่ ๒	
	นายบรรพต พลอยเขียว	ที่ ๓	จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค่าประกัน โอนสิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน ๓๒๘,๐๗๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

จำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลเห็นว่ากรณีเป็นหนี้เงินอันไม่อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน จึงมีคำสั่งให้สืบพยานเกี่ยวกับข้ออ้างของโจทก์ไปฝ่ายเดียว

พิเคราะห์คำฟ้องและพยานหลักฐานของโจทก์ ซึ่งโจทก์มีนายธีรดา ทะเดช ผู้รับมอบอำนาจ ช่วงโจทก์และทนายโจทก์ เบิกความประกอบพยานเอกสารที่ยื่นไว้ในระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนจำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การและไม่ได้นำพยานหลักฐานมาสืบหักล้างให้เห็นเป็นอย่างอื่น ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า โจทก์เป็นผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยทั้งสาม เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๐ จำเลยที่ ๑ เช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ ISUZU หมายเลขตัวรถ MP๑TFR

- ๒ -

๘๖H๘T๑๐๘๓๓๐ หมายเลขเครื่องยนต์ ๔JK๑FD๙๔๔๘ เป็นรถใช้แล้ว จากเจ้าหนี้เดิม รดั่งกล่าวมีราคา
เงินสด ๔๐๙,๒๑๘ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ผลประโยชน์ ๑๘๔,๑๔๘.๑๐ บาท ราคาเช่าซื้อตามสัญญา
๖๓๔,๙๐๑.๗๓ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ระยะเวลาเช่าซื้อ ๗๒ เดือน ผ่อนชำระเดือนละ ๘,๘๑๙ บาท (รวม
ภาษีมูลค่าเพิ่ม) เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และงวดต่อไปชำระในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน
โดยมีจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ค้ำประกัน ภายหลังทำสัญญาเช่าซื้อและรับมอบรถยนต์แล้ว จำเลยที่ ๑
ชำระค่าเช่าซื้อแก้โจทก์ ๑๐๕,๘๒๘ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) และผิดนัดตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน
๒๕๖๑ เป็นต้นมา เกินสามงวดติดต่อกัน เจ้าหนี้เดิมติดตามยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนได้ เจ้าหนี้เดิมมีหนังสือแจ้งให้
จำเลยทั้งสามใช้สิทธิซื้อรถคืน ต่อมาเจ้าหนี้เดิมนำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกขายทอดตลาดให้บุคคลภายนอกได้ราคา
๒๓๘,๐๐๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ซึ่งน้อยกว่าหนี้ค้ำชำระตามสัญญาเช่าซื้อ จำเลยทั้งสามมีหนี้ค้ำชำระ
จากการขายรถยนต์ที่เช่าซื้อแล้วได้เงินไม่พอชำระค่าเช่าซื้อ ก่อนฟ้องโจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยทั้งสาม
ชำระหนี้และบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อ จำเลยทั้งสามได้รับหนังสือแล้วเพิกเฉย คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการ
แรกว่า จำเลยทั้งสามต้องรับผิดชอบโจทก์หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่า เจ้าหนี้เดิมโอนสิทธิ
เรียกร้องรวมทั้งหนี้เดิมของจำเลยทั้งสามให้แก่โจทก์ โดยทำเป็นสัญญาซื้อขายสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้อง
ประเภทสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ เมื่อโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องจากเจ้าหนี้เดิมและโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวแจ้ง
การโอนไปยังจำเลยทั้งสามแล้ว โจทก์จึงเป็นผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวมาโดยชอบ ดังนั้น สิทธิ ผลประโยชน์
และหน้าที่ของเจ้าหนี้เดิมที่มีต่อจำเลยทั้งสามจึงโอนมาเป็นของโจทก์ หลังจากโจทก์ได้รับโอนสิทธิเรียกร้อง
ดังกล่าวแล้ว เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ เจ้าหนี้เดิมจึงใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและยึดรถยนต์ที่

- ๓ -

เข้าซื้อคืน สัญญาเข้าซื้อจึงเป็นอันเลิกกัน คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง และการใช้สิทธิเลิกสัญญานั้นหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคท้าย การกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงความเสียหายที่แท้จริง เมื่อราคาเข้าซื้อตามสัญญาเข้าซื้อเป็นราคารถซึ่งรวมผลประโยชน์ที่โจทก์คิดไว้ล่วงหน้าตามระยะเวลาค้างวัด มิใช่ราคาตามเงินลงทุนรถยนต์ที่เข้าซื้อเพียงอย่างเดียว แต่การบังคับให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเสียหายเท่ากับค่าเข้าซื้อที่ค้างชำระนั้นเป็นการบังคับตามสัญญาเข้าซื้อที่เลิกกันไปแล้ว จึงไม่อาจกำหนดราคาให้ตามที่โจทก์ขอได้ เมื่อปรากฏว่ารถยนต์ที่เข้าซื้อ มีเงินสด ๔๐๙,๒๑๘ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเข้าซื้อ ๑๐๕,๘๒๘ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) หักผลประโยชน์ที่โจทก์คิดคำนวณไว้ล่วงหน้า ประกอบกับเมื่อเจ้าหนี้เดิมย้ารถยนต์ที่เข้าซื้อ กลับคืนมา เจ้าหนี้เดิมนำรถคันดังกล่าวออกขายทอดตลาดได้เงิน ๒๓๘,๐๐๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ดังนี้ เมื่อพิจารณาทางได้เสียโดยชอบของโจทก์แล้ว เห็นสมควรกำหนดค่าขาดราคา ๑๓๒,๐๐๐ บาท คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า สมควรกำหนดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์รถยนต์ที่เข้าซื้อหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า โจทก์มีเพียงนายธีรดา ทะเดช ผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์และทนายโจทก์ เบิกความว่า หากจำเลยที่ ๑ นำรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนโจทก์ โจทก์สามารถนำไปให้บุคคลอื่นเข้าซื้อหรือเช่าหรือใช้หาผลประโยชน์ได้ไม่ต่ำกว่าวันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๑๐๐ วัน รวม ๓๐,๐๐๐ บาท โดยโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสนับสนุน จึงเป็นคำเบิกความลอย ๆ และเป็นการคาดคะเนของโจทก์เอง ซึ่งโจทก์อาจไม่นำรถยนต์ที่เข้าซื้อออกให้เช่าจริง ทั้งไม่แน่อนว่าจะมีผู้เช่าเสมอไปหรือไม่ จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าโจทก์ขาดประโยชน์ตามอัตราดังกล่าว เมื่อพิจารณาผลประโยชน์ที่โจทก์คิดคำนวณ

- ๔ -

เป็นค่าเช่าซื้อ เห็นสมควรกำหนดให้โจทก์ได้รับค่าขาดประโยชน์ ๑๗,๔๐๐ บาท คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัย ประการต่อมาว่า สมควรกำหนดค่าเสียหายเป็นค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ที่โจทก์ไม่มี พยานเอกสารมาแสดงถึงค่าใช้จ่ายในส่วนนี้และไม่ได้นำผู้ติดตามยัตรรถยนต์ที่เช่าซื้อมานำสืบให้เห็นประจักษ์ถึง วิธีการติดตามว่าต้องดำเนินการอย่างไรและเสียค่าใช้จ่ายใดบ้าง จึงไม่อาจกำหนดให้ตามคำขอของโจทก์ได้ เห็นสมควรกำหนดค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์ ๓๐๐ บาท คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า โจทก์มีสิทธิคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี หรือไม่ เห็นว่า หนี้ดังกล่าวเป็นหนี้เงิน โจทก์จึงมีสิทธิคิด ดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีพระราช- กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความใหม่แทน เป็นผลให้ ดอกเบี้ยผิดนัดปรับเปลี่ยนเป็นอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี และมาตรา ๗ ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ ที่แก้ไข ใหม่ มาใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ซึ่งพระราช- กำหนดนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่าง ช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น จำเลยที่ ๑ จึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี หรือ ในอัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๔๙,๗๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ส่วนที่โจทก์ ขอให้จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ อย่างลูกหนี้ร่วมนั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๖๘๑/๑ บัญญัติว่า ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมหรือ

- ๕ -

ในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ดังนั้น จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ จึงต้องรับผิดชอบโจทก์ในฐานะผู้ค้ำประกัน เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวให้จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ชำระหนี้ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๒ จึงเกินกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังเมื่อพ้นกำหนดเวลาหกสิบวันแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง ดังนั้น จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ จึงต้องรับผิดชอบชำระค่าขาดประโยชน์อันเป็นค่าสินไหมทดแทนเพียงสำหรับระยะเวลาหกสิบวัน นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดเท่านั้น และเห็นสมควรกำหนดค่าขาดประโยชน์ที่จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ จะต้องชำระแก่โจทก์ ๕,๘๐๐ บาท สำหรับหนี้ค่าขาดราคา ค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อ ดอกเบี้ยค่าขาดราคา ดอกเบี้ยค่าขาดประโยชน์และดอกเบี้ยค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อถือเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ เมื่อโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวแก่จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ พ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบ

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๑๔๙,๗๐๐ บาท เฉพาะจำเลยที่ ๑ ให้รับผิดชอบพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี หรือในอัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระหรือชำระหนี้ดังกล่าวไม่ครบถ้วน ให้จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ รับผิดชอบชำระค่าขาดประโยชน์เพียง ๕,๘๐๐ บาท เท่านั้น แต่จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ไม่ต้อง

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

รับผิดชำระค่าขาดราคา ค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อ รวมทั้งไม่ต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยค่าขาดราคา ดอกเบี้ย
ค่าขาดประโยชน์และดอกเบี้ยค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อ กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทน
โจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้แทนตามจำนวน
ทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางสาวศิวาพร ศิริกุล

นายจักร ศรีปา

